

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. гр. Червен бряг, 28.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕРВЕН БРЯГ, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йохан М. Дженов

при участието на секретаря ВЕСЕЛКА ИВ. ВЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от Йохан М. Дженов Гражданско дело №
20234440100839 по описа за 2023 година

на Червенобрежки Районен съд на основание данните по делото и закона, за да се произнесе
взе предвид следното: Производството е по чл. 123, ал.2, чл.127а, ал.2, чл.143 от СК и чл. 45, ал. 1 и чл.76, т. 9 от ЗБЛД

В РС – Червен бряг е постъпила искова молба от Н. Н. Б., с ЕГН ***** в качеството си на майка и законен представител на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** с адрес: с. Р., обл.Плевен, ул.,.....“ №4 против Д. И. В., с ЕГН ***** , с адрес по местоживее: с. ...., обл. София, пл. ”.....” № 2, с която на основание чл. 123, ал. 2, чл.143 и чл. 127а, ал.1 от Семейния кодекс и чл.76, ал.1, т.9 от ЗДС във вр. с чл.11, ал.8, т.1 от ПИБДС се иска от съда да постанови решение и предостави упражняването на родителските права върху роденото от съвместното им съжителство дете, с всички произтичащи от това законни последици на нея и даде разрешение за издаването на задграничен паспорт и свободното пътуване на детето в Р. Гърция многократно и до навършване пълнолетие на детето. С молбата са представени писмени доказателства. В исковата молба се твърди, че след раждането на детето през месец декември, страните се разделили. Твърди се още, че повод за това е обстоятелството, че в дома на ответника, където живеели нямащо подходящи условия за живеене на семейството – в една стая живеели 12 души от три поколения. Твърди се още, че от тогава единствено тя се грижи за роденото от съвместното съжителство дете, подпомагана от своите близки. Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК, поради което съдът я намери за редовна и с разпореждане на ответника са връчени исковата молба, ведно с приложенията, като му е даден едномесечен срок за възражение. В дадения от съда срок не е постъпил такъв.

Ищцата Н. Н. Б. в съдебно заседание не се явява лично, за нея адв. Д. Т. от ПЛАК, която от името на доверителката си поддържа предявените иски, като моли съда да ги уважи изцяло. Позицията се на писмени и гласни доказателства. Претендира разноски.

Ответника Д. И. В., редовно призован се явява лично и заявява желание да вижда редовно дъщеря си и плаща издръжка, като за целта щял да почва работа в чужбина.

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните по свое убеждение и съобразно правилото на чл.235 ГПК приема за установено от фактическа и от правна страна следното: Видно от представеното удостоверение за раждане на дете страните по делото са родители на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН *****.

По делото е безспорен факта, че от месец декември 2021 г. страните живеят разделени, като за детето се грижи единствено майка му подпомагана от своите близки. По делото е изготвен и представен социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – Червен бряг от който се установява, че твърдяното в исковата молба е факт. Детето се отглежда от майката в дом, който предлага много добри битови условия. Отбелязано е също, че последната е подпомагана от свои близки роднини при отглеждането му. За бащата не е извършено проучване, поради факта, че същия не оспорва иска на ищцата.

При така установеното съдът прави следните правни изводи: Безспорно е, че страните по делото не са сключили граждански брак по реда на чл.4 и сл. от СК, не живеят заедно и въпроса за местоживеенето на детето малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** и упражняване на родителските права не е уреден помежду им, т.е. е налице спор при кого от тях то да живее, и кой да упражнява родителските права, което прави ***предявения иск допустим.***

По основателността на обективно съединените иски: Съгласно разпоредбата на чл. 127, ал. 2 СК, ако родителите не постигнат споразумение относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето, който се произнася по тези въпроси съгласно чл. 59, чл. 142, чл. 143 и чл. 144 СК. Производството по чл. 127, ал. 2 СК не е исково, а представлява спорна съдебна администрация относно начина за осъществяване на признати и гарантирани от закона материални субективни права. Актът на съда в това производство не поражда последици, които засягат /отричат или признават/ съществуването на подлежащите на защита права, а има за цел единствено управлението /администриране/ им, т.е. определяне начина на упражняването им. Целта на производството и постановения съдебен акт е да се постигне охраняване в максимална степен на конкретни материални субективни права, както в интерес на участващите в производството лица, така и в публичен интерес. Като производство „спорната администрация“ е учредена именно, за да се даде възможност за уреждане реализирането на субективни права от обществена значимост, каквито са посочените в чл. 127 СК пряко свързани със закрилата на децата и държавната политика за реализирането ѝ. Поради вменената му от закона цел, в производството за спорна съдебна администрация, за разлика от исковото и охранителното производства, е засилено служебното начало и съдът е задължен да администрира в пълен обем спорните

правоотношения, дори и без да е сезиран изрично за всяко от тях, като охранява интересите на страната, ползваща се от държавна закрила и събира по своя инициатива всички относими данни и доказателства, без ограничение във времето и извън установените в исковото производство преклузии. В производството чл. 127, ал. 2 СК, законодателят изрично възлага на съда, при липса на споразумение между родителите по чл. 127, ал. 1 СК, по който и да е от елементите му – местоживее, упражняване на родителски права, лични отношения и издръжка на детето, да се произнесе служебно по всички тези правоотношения, уреждащи в пълнота упражняването на родителските права и правното положение на детето, макар и да е сезиран само с един от тези въпроси като спорен между родителите, и без да има предявени от някой от тях каквито и да е други претенции по останалите въпроси. Изрично текстът на правната норма задава критериите за решението на съда, като го препраща към разпоредбата на чл. 59 СК относно служебното решаване на въпросите, свързани с упражняването на родителските права при развод и към нормите, касаещи определянето издръжката на детето.

Относно исковете за предоставяне на родителските права: Разпоредбата на чл. 59, ал. 4 СК изброява обстоятелства, които следва да се преценяват при решаване на въпроса за родителските права, с оглед интересите на детето – това са: *възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към децата, желанието на родителите и привързаността на детето към родителите, пола и възрастта на децата, възможността за помощ от трети лица – близки на родителите, материални възможности*. Необходимо е да се уточни, че под упражняване на родителските права съгласно ППВС № 1/1974 г. следва да се разбира тяхното ежедневно осъществяване, както и действията по закрила, защита и представителство на децата. Родителят, който е натоварен с пряката отговорност по отглеждане и възпитание на детето, изпълнява своите задължения постоянно и в пълен обем, за разлика от другия родител. В подобни случаи, когато страните не могат да постигнат съгласие кой ще упражнява родителските права и да синхронизират изпълнението на своите задължения в интерес на детето, този въпрос се решава от съда с оглед на всички конкретни обстоятелства по делото. В настоящия случай решаващо значение при определяне при кой от двамата родители да живее малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** е обстоятелството, че от месец декември 2021 г. то е отглеждано в дома на майката, подпомагана от своите родители. Само това обстоятелство е достатъчно да мотивира съда да уважи така предявения иск. Упражняването на родителските права и задължения изисква не само задоволяване на основните човешки потребности от подслон, храна, облекло и обувки, но и осигуряване на подходяща семейна среда обграждащата детето с любов и грижа, възпитаването и формиране на морални ценности, за да може то да израсне като пълноценна, самостоятелна и отговорна личност. В тази насока е положителното становище на Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ – Червен бряг. Съобразявайки горното, както и привързаността на детето с майката, неговата възраст, възможността за продължаване досегашното му обгрижване и възпитание, така и от съвкупността от обстоятелства, релевантни за решаването на въпроса, както и липсата на възражение от страна на бащата, съдът намира,

че родителските права следва да бъдат предоставени за упражняване на майката, като определя местоживее на детето при нея.

По отношение режима на лични отношения с родителя, който не упражнява родителските права: На бащата, поради гарантираната от закона възможност, следва да се определи режим на лични контакти с малолетната – Диана. Преценката е служебна и се извършва от съда, който не е ангажиран с конкретно предявената такава от страните, като следва да бъде съобразен, както с възрастта ѝ, така и с местоживее на бащата. Предвид установената до момента липса на срещи на бащата с детето съдът намира, че на него следва да бъде определен режим на лични контакти съобразен с константната съдебна практика, а именно: всяка първа и трета седмица от месеца от 12:00 ч. до 15:00 ч. в събота в дома на майката.

Относно иска за издръжка в полза на децата: Размерът на издръжката, съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК се определя от нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Нуждите на детето съобразно твърденията в исковата молба са в рамките на нормалните за възрастта на децата разходи, като няма данни същото да има специфични нужди. В Конвенцията за правата на детето /Приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. Ратифицирана с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г./ е признато правото на всяко дете на жизнен стандарт, съответстващ на нуждите на неговото физическо, умствено, духовно, морално и социално развитие. В чл. 27, ал. 2 от същата е посочено, че родителят/родителите или другите лица, отговорни за детето, имат първостепенна отговорност да осигурят в рамките на своите способности и финансови възможности условията за живот, необходими за развитието на детето. Съгласно Конвенцията задължението на родителя е не само по отношение на задоволяване на неговите първостепенни физически потребности, но и по отношение задоволяването на неговите умствени, духовни, морални и социални потребности, във връзка с осигуряване на развитие на детето.

Относно размера на издръжката съдът намира, че задължение и на двамата родители е да гледат и издържат децата си, като в случаите когато гледането се осъществява изключително и само от единия родител, както е в случая, то другият родител следва да компенсира с увеличен размер на издръжката. Минималния размер на определената от СК дължима издръжка за едно дете е в размер на $\frac{1}{4}$ от МРЗ, която към момента е 195.00 лв. Родителите са в трудоспособна възраст, не страдат от заболявания, които да ги възпрепятстват да осъществяват обичайните трудови дейности. По делото не са налице данни за задължение на бащата да осигурява издръжка в полза на друг свой ненавършил пълнолетие низходящ. Що се отнася до нуждите на детето съдът приема, че освен присъщите за възрастта си нужди от храна, облекло, няма данни за заболяването от което те да страдат и да обуславя наличие на специфични потребности и нужди. Така, като взе предвид възрастта и нуждите на малолетната Диана и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, както и с оглед възможността съдът да присъди издръжка в размер, дължим съобразно Конвенцията за правата на детето съдът определя общ размер на месечна

издръжка за нея в размер на 380.00 лв., като ответника следва да поеме по – голяма част от нея в размер на 195.00 лв., считано от датата на подаване на исковата молба – 31.07.2023 г., с падеж пето число на месеца за който се дължи до настъпване на причини за нейното изменяване или прекратяване. Останалата част, ведно с непосредствените грижи по отглеждане и възпитание на детето следва да се поеме от майката.

По основателността на иска по чл.127а, ал.2 от СК: Предявено е искане за разрешаване на разногласие между родителите относно снабдяване на родените от съвместното им съжителство деца с документ за самоличност, а именно – задграничен паспорт, неговото преиздаване, получаване и възможността за пътуване на детето в чужбина до Р. Гърция, придружавани единствено от майката или упълномощено от нея лице. За осъществяване на това законодателят изисква общото съгласие и на двамата родители, като при липса на съгласие на единия, единствената правна възможност да бъде преодоляно разногласието е решението на съда по чл.127а, ал.2 от СК. Поради това правото да се иска решение заместващо съгласието на родителя за снабдяване на роденото от съвместното им съжителство малолетно дете с документ за самоличност, а именно – задграничен паспорт, е независимо от упражняването на родителските права, след като дори и да има възлагане на родителски права в полза на единия родител, той не би могъл самостоятелно да вземе решение за това, без да е необходимо да се преодолява несъгласието на другия родител по реда на чл.127а от СК. Наличието на несъгласие за даване разрешение за снабдяване на роденото от съвместното съжителство малолетно дете с документ за самоличност, а именно – задграничен паспорт се установи по категоричен начин в настоящото производство. Следователно налице е възникнал спор и този спор следва да бъде разрешено от Районния съд. При това положение производството във връзка с отправеното от ищеца искане се явява допустимо. При решаване на спора по чл.127а, ал.2 от СК, съдът следва да прецени какъв е интереса на детето. Съгласно разпоредбите на Закона за българските документи за самоличност във възрастта, в която се намира роденото от съвместното съжителство на страните малолетно дете, не разполага с документ за самоличност, носещ негова снимка, като такъв би бил единствено задграничния паспорт. Изискването на закона за съвместното решаване на родителските права по този въпрос представлява по-висока степен на закрила на детето. Ето защо Съдът намира, че следва да даде възможност на майката да се снабди с такъв документ, поради нежеланието на бащата в подходящата форма /декларация и пълномощно с нотариална заверка на подписа/ да даде съгласие за това. Това съгласие по силата на разпоредбата на чл.123 СК следва да бъде заместено с решение на Съда. По изложените съображения, съдът счита и този обективно съединен иск за основателен и като такъв, следва да бъде уважен, като се разреши на майката да подаде необходимите документи за издаване/преиздаване на задграничен паспорт на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** и да получи същия след издаването му, без да е необходимо за целта съгласието на бащата. По второто искане – да се разреши на детето да пътува в чужбина – Р. Гърция, без съгласието на бащата до навършване на 18 годишна възраст. При обсъждане на настоящия казус, Съдът следва да вземе предвид решение на Европейския съд по правата на човека по делото "Пенчеви срещу България". С него е

прието, че отказът на ВКС на Р. България да разреши неограничено извеждане от страната за период от 1 година на малолетно дете от майка му, без съгласието на бащата, е намеса в правото на защита на семейния живот на майката и детето по чл. 8 от ЕКЗПЧОС, а позоваването от страна на българския съдебен състав на константната практика, според която съдът не може да разреши неограничено пътуване в чужбина на дете без съгласие на единия родител, е определено от магистратите в Страсбург като "прекалено формалистичен подход". При това положение и съобразявайки обстоятелството, че правото на свободно предвижване е регламентирано и в Конституцията на Република България, настоящия състав счита, че уважаването на такова искане ще бъде гаранция за правилното физическо и психическо развитие на малолетната Диана. При тези данни, съдът намира молбата с правно основание чл. 127а, ал.2 от СК за основателна. От събраните по делото доказателства Съдът намира, че решението, уважаващо иска по чл.127а, ал. 2 от СК, вр. чл. 76, т. 9 от ЗБЛД е изцяло в интерес на детето, тъй като липсата на такова решение би ограничило правата й като български гражданин да влиза и излиза от страната с паспорт – чл. 33, ал. 1 от ЗБЛД, като в случая не са налице предвидените в чл. 33, ал. 3 от ЗБЛД ограничения. Ето защо съдът намира, че следва да даде възможност на детето да пътува зад граница до Република Гърция. Поради нежеланието на бащата в подходящата форма /декларация и пълномощно с нотариална заверка на подписа/ да даде съгласие за издаване/преиздаване и получаване на международен паспорт и детето да пътува извън пределите на страната, това съгласие по силата на разпоредбата на чл.127а от СК следва да бъде заместено с решение на Съда.

На основание чл.127, ал.4 от СК и чл.242, ал.1 от ГПК следва да се постанови предварително изпълнение на решението в частта за дължимата издръжка и относно попълване и подаване на заявление от ищцата за издаване/преиздаване на задграничен паспорт на детето, получаването на същия и разрешението за пътуване извън пределите на Република България до Република Гърция многократно и без ограничения, придружено от майката Н. Н. Б., с ЕГН ***** или изрично упълномощено от нея лице.

По разноските: Ищцата претендира разноси в размер на 600.00 лв. адвокатско възнаграждение и 25.00 лв. държавна такса за образуване на делото, които с оглед изхода на делото ответника следва да бъде осъден да заплати. На същия следва да се присъди и държавна такса съгласно чл. 69, т.7 от ГПК във връзка с чл.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК по сметка на ЧРС върху: предявените неоценяеми искове по чл.123 и чл.127а от СК в размер на по 30.00 лв. за всеки от тях, като се приспадне внесената от ищцата такава при образуване на делото, определения размер на издръжката за бъдеще в размер на 280.80 лв. или общо в размер на 315.80 лв. По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОСТАНОВЯВА местоживеенето на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** да е при майката Н. Н. Б., с ЕГН ***** на адрес: с. Р., обл.Плевен, ул. „.....“ № 4.

ПОСТАНОВЯВА родителските права спрямо малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** да се упражняват от майката Н. Н. Б., с ЕГН ***** с адрес: с. Р., обл.Плевен, ул.,.....“ № 4.

ПОСТАНОВЯВА режим на лични контакти на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** с бащата Д. И. В., с ЕГН *****, с адрес по местоживееене: с. ...., обл. София, пл. ”.....” № 2 всяка всяка първа и трета седмица от месеца от 12:00 ч. до 15:00 ч. в събота в дома на майката.

ОСЪЖДА на основание чл. 144 от СК Д. И. В., с ЕГН *****, с адрес по местоживееене: с. ...., обл. София, пл. ”.....” № 2 ДА ЗАПЛАЩА на Н. Н. Б., с ЕГН *****, като майка и законен представител ежесечна издръжка за малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** в размер на 195.00 (сто деветдесет и пет) лв., считано от 31.07.2023 г., с падеж пето число на месеца за който се дължи до настъпване на причини за нейното изменяване или прекратяване, ведно с лихвата за забава върху всяка просрочена вноска.

ЗАМЕСТВА липсващото съгласие на бащата Д. И. В., с ЕГН *****, с адрес по местоживееене: с. ...., обл. София, пл. ”.....” № 2, за попълване и подаване на заявление за издаване и снабдяване със задграничен паспорт на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН *****, представлявана от своята майка и законен представител Н. Н. Б., с ЕГН *****, както и за преиздаване и получаване на същия.

РАЗРЕШАВА на основание чл.123 от СК, във вр. чл.76 ал.1, т.9 от ЗБДС и във вр. с чл. 11, ал.8, т.1 от Правилника за издаване на българските документи за самоличност да се издаде и преиздаде паспорт за задгранично пътуване на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН *****, без да е необходимо за целта съгласието на бащата Д. И. В., с ЕГН *****, с адрес по местоживееене: с. ...., обл. София, пл. ”.....” № 2.

РАЗРЕШАВА на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН ***** да пътува извън пределите на Република България до Република Гърция, многократно и без ограничения без съгласието на бащата до навършване на 18 годишна възраст придружавана от майка си Н. Н. Б., с ЕГН ***** или от изрично упълномощено от нея лице.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК Д. И. В., с ЕГН *****, с адрес по местоживееене: с. ...., обл. София, пл. ”.....” № 2 да заплати на Н. Н. Б., с ЕГН ***** с адрес: с. Р., обл.Плевен, ул.,.....“ № 4 сумата от 625.00 /шестстотин двадесет и пет/ лв. направени от нея по делото разноски.

ОСЪЖДА Д. И. В., с ЕГН *****, с адрес по местоживееене: с. ...., обл. София, пл. ”.....” № 2 да заплати на държавата по бюджетната сметка на РС – Червен бряг държавна такса върху предявените неоценяеми искове по чл.123 и чл.127а от СК, определения размер на издръжката дължима за бъдеще време в общ размер на 315.80 лв. (триста и петнадесет лева и осемдесет стотинки), съгласно чл. 69, т.7 от ГПК във връзка с чл.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК и 5.00 /пет/ лв. за служебното издаване на изпълнителен лист.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, предварително изпълнение на

решението в частта му относно присъдената издръжка.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл.127, ал.4 от СК предварително изпълнение на решението в частта му относно попълване и подаване на заявление от Н. Н. Б., с ЕГН ***** за издаване/преиздаване на задграничен паспорт на малолетната – Д.Д. И.а, родена на 12.12.2021 г., с ЕГН *****, получаването на същия и разрешението за пътуването ѝ извън пределите на Република България до Република Гърция многократно и без ограничения, придружена от майката Н. Н. Б., с ЕГН ***** или изрично упълномощено от нея лице.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от получаване на съобщение, че е изготвено пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Червен Бряг: _____